

Preot Argatu V Ioan

Duhovnicul, Spovedania, Împărtășania.

Extras din cartea:

“De Mă iubiți, păziți poruncile Mele” (Ioan 14,15)

Tipărită cu binecuvântarea

I.P.S. PIMEN

Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților

Ediția „Mila Creștină”

2016

Cuprins:

- 5.- Răspuns la o mare dilemă...
- 11.- Duhovnicul, Harul și Darul....
- 13.- Când dezlegarea rămâne.... nedezlegată!
- 16.- De cine să ascultăm, de stareță sau de duhovnic?
- 19.- Sfat pentru preotul modern.
- 22.- Sminteală pentru preoți și credincioși.
- 25.- Spovedania- nemulțumire, sfat, canon-
- 28.- Pentru cei ce merg la spovedit...
- 36.- Deasa, rara împărtășire.
- 44.- Practici greșite, care contravin rânduielilor bisericești,
pe baza argumentelor false.
- 44.- 1 (5).-Împărtășirea de mai mult ori cu o singură spovedanie.
- 46.- 2 (6).-Împărtășirea credincioșilor în fiecare duminică.
- 47.- 3 (7).-Împărtășirea credincioșilor chiar dacă au mâncat.
- 48.- 4 (8).-Împărtășirea celor cu păcate grele fără să li se acorde
timp de penitență.

Răspuns la o mare dilemă...

Credinciosul creștin ortodox are două ascultări principale după care se conduce în viața de creștin, prima: ascultarea de Dumnezeu; a doua: ascultarea de Biserică. Preotul-duhovnic este principalul glas al bisericii. Dilema este: ce alegem în momentul când aceste două ascultări se contrazic? Mergem pe ce spune Dumnezeu sau pe ce spune duhovnicul ?

Fraților creștini și români, ce trebuie respectat mai întâi Sfânta Scriptură, care este glasul lui Dumnezeu sau sfatul duhovnicului? Îmi veți zice că și una și alta. Aveți mare dreptate, așa trebuie să facă un bun creștin și credincios să asculte Cuvântul lui Dumnezeu și cuvântul duhovnicului. Adevărat veți spune așa trebuie, să respectăm și Scriptura și duhovnicul dacă merg în tandem. Și atunci ce-i de făcut? Ce alegem dacă aceste două ascultări se contrazic? Cum ieșim din această dilemă? Când se contrazic aceste două ascultări? Când una dintre ele greșește. Care poate greși? Îmi veți zice duhovnicul. Adevărat. Când duhovnicul nu ascultă și nu ia în considerare poruncile lui Dumnezeu, sfatul lui nu se mai potrivește cu porunca dată de Dumnezeu, de care trebuie să ascultăm necondiționat. Cine-i mai mare, cine-i mai întâi? Îmi veți zice că Dumnezeu este mai mare și mai întâi.

Când duhovnicul sfătuiește altceva față de ceea ce Dumnezeu poruncește, înseamnă că el se află

despărțit de Dumnezeu, adică pe calea ereziei. În cazul acesta îl ascultăm? Desigur că nu.

Ei, aici intervine obligația noastră spirituală de a cunoaște, a cântări, a analiza și a descoperi adevărul sau duhul străin al presupusului adevăr, pe care îl primim ca sfat. Să analizăm puțin și să ne întrebăm: Sfânta Scriptură, oare nu este ea singura care conține Adevărul de necontestat? Adevărul Absolut? **Însuși Cuvântul lui Dumnezeu?** Este? Sigur că este, fără îndoială și fără tăgadă, peste el nu putem veni cu părerile noastre. Deci din start dăm credibilitate și ascultare Sfintei Scripturi și a cuvintelor ei.

Apoi, ne întrebăm care ar trebui să fie calitatea cea mai mare a unui "duhovnic?" Vom spune, calitatea de a asculta, de a respecta și a pune în aplicare "*tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu*" [1], în modul cel mai fidel, necontestat și necomentat, cu seriozitate și severitate chiar.

Peste Cuvântul lui Dumnezeu nu se trece niciodată și de către nimeni cu vreo părere personală contrară sau speculativă și nici invocând puterea de a dezlega. Nu-i mai mare puterea de a dezlega a preotului decât Cuvântul lui Dumnezeu. Însuși Cuvântul lui Dumnezeu leagă și dezleagă. Un duhovnic îmbunătățit nu va pune niciodată cuvântul său înaintea Cuvântului lui Dumnezeu. Am dreptate? Întotdeauna un duhovnic îmbunătățit îl veți cunoaște, din evidentul fapt că-și susține cuvântul pe Cuvântul lui Dumnezeu, observându-se vădita grijă de a nu ieși

[1].- Matei 4,4.

din Cuvântul lui Dumnezeu, de a nu supăra pe Dumnezeu și apoi pe oameni. Întotdeauna va asocia cuvântul său cu, Cuvântul lui Dumnezeu. Întotdeauna va începe să învețe cum făceau proorocii, cu atenționarea:

"Așa grăiește Dumnezeu!",..... "Așa voiește Dumnezeu",....." că așa a grăit Domnul!" [2]

Dacă un duhovnic vine cu sfaturi și îndemnuri ce contrazic cuvântul lui Dumnezeu, să vă fie măsură, de a a-l califica pe acel duhovnic cât de "îmbunătățit" este. Cuvântul său împotriva Cuvântului lui Dumnezeu îl descalifică. Așa deosebim pe un duhovnic îmbunătățit de unul mai puțin îmbunătățit. Să nu confunde cineva termenul de "îmbunătățit" cu cel de "bun lumii" când preotul face pe plac oamenilor cum vor ei și nu mai ține cont de ce vrea Dumnezeu.

Nici ascultare nu i se cuvine unui asemenea preot, și Arie a fost preot "îmbunătățit" în ochii unor credincioși și a unor ierarhi ai vremii și știm în cât de mare erezie i-a dus pe toți care au crezut în el și care mai cred și astăzi. Ca drept dovadă, avem acei sfătuitoari pro-occidentali (proaspăt apăruți) ce seamănă neghina învățaturii ariene în conștiința credincioșilor și slujitorilor ortodocși, culese din scrierile arienilor redactate în atelierul arian din Antiohia între anii 362-381, învățând altceva împotriva Scripturii și a Canoanelor Bisericești și a cărților de slujbă: despre starea femeii în biserică; a morților; a Sfintei Împărășanii și altele.

[2].- *Zaharia 2,7; Iezechiel 12,28; Isaia 22,25; 1 Judecători 11,23.*

*

Vă îndemn să nu-L ispitiți pe Dumnezeu punând la încercare Îndelunga Lui Răbdare. Am vorbit și am arătat că și în Sfânta Scriptură și în Canoanele Bisericești și chiar în cărțile de slujbă (Evhologhiu-Molitfenicul Mare) poruncește clar și răspicat că femeia la timpul necurăției ei, nu are voie să intre în Biserică. O mai repet, că este o rânduială Dumnezeiască și o rânduială Bisericească, care trebuie respectată.

Cine respectă acest lucru și face ascultare, ascultarea îl mântuiește. Este buna-cuviință și respect față de lucrurile sfinte, respecti pe Dumnezeu.

Îndemnul meu nu este de a nu-și asculta cineva duhovnicul, ci de a discerne ce ascultare facem, pentru a ne fi de folos. De a convinge pe toată lumea că, ghidul cel mai bun și cântarul cel mai drept pe care-l putem folosi de a nu ne rătăci de la calea cea dreaptă și de Bunul Dumnezeu este Sfânta Scriptură (Biblia). Este cartea de căpătâi a credinței noastre, prin care ni se descoperă Dumnezeu, Revelația Supranaturală o mai numesc teologii; este însuși **Cuvântul lui Dumnezeu**, din ea pornesc spre ascultarea noastră ce se cuprinde în Sfânta Tradiție: Canoanele Bisericești, Cărțile de slujbă, Mărturisirile de Credință, Scrierile Sfinților Părinți, ar trebui și sfaturile duhovnicilor ca formă finală și practică.

În concluzie, voi spune că este răspunderea noastră față de drumul pe care îl alegem; de păstorul care să ne conducă; de aceea ne-a dat Dumnezeu: minte, înțelepciune, rațiune, ce ne îndeamnă la o curată credință prin cuvintele Sale, ce ne luminează mintea și

ne strecoară cunoștința de Dumnezeu.

**

Dacă o să-L punem pe Dumnezeu mai presus de toate, nu vom greși.

Cu regret și cu durere în suflet o spun, până astăzi n-am crezut ce spun credincioșii, că pot fi "oameni" care nu dau sfatul cel bun. Acum am simțit că revoluția și libertatea occidentului a adus și asemenea lucruri străine și gunoaie peste credința noastră. Așa am ajuns să studiez și să mă documentez de conținutul scrierilor pe care se bazează teologia catolică și protestantă. Așa am ajuns la scrierile ariene eretice și anatematizate de Biserica Ortodoxă în Sinoadele Ecumenice, pe care "unii" le strecoară ca învățături în Biserica Ortodoxă. Ne aflăm în mare și eminent pericol de a deveni neo-ortodocși.

Acești "semănători" cu denumiri ortodoxe au pus în pericol Ortodoxia, cea care a păstrat adevărurile de credință nealterate timp de 2000 de ani, încearcă ei să le altereze.

De aceea, văd că este o luptă și o mare tulburare pe tema credinței practice, iar credincioșii sunt în derivă sau eroare și nu mai știu pe cine să asculte? Cine spune adevărul?

Învățăturile bisericii bune, adevărate, nealterate și moștenite, sunt luate în râs și în derizoriu; marii duhovnici sunt blamați și etichetați ca niște oameni lipsiți de cultură și analfabeți; preoții ce ar mai ține cârma câtuși de puțin sunt amenințați "vezi părinte ce teologie faci!?" N-am crezut că pe față, fără nici o jenă față de credincioși, își vor arunca unul altuia cuvinte